

VĚTRNÍK

Ročník XLV.

Naděle 12. října 2014

číslo 3.

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	Kurz pohybový	sokolovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	nemocnice
13:30	loučení Meziměstí	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Eva Holubová	před divadlem
16:00	beseda s osobností	velký sál
16:30		
17:00		
19:00	příjezd Sloupnice	
19:30	Central Park West	velký sál
20:00		
20:30	Brtnice	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	hasičovna

Pětadvacet let dobré spolupráce

A je to potvrzené. Do soboty 20. října patří Vysoké nad Jizerou divadelníkům. Včera ve tři hodiny odpoledne vložil starosta Jindřich Matura klíče od městských bran společně s městským právem do rukou vládce hor, Krakonoše.

Poté ředitelka přehlídky Svatka Hejralová zavzpomínala, jak v čele KDP stanula před pětadvaceti lety v okamžiku, kdy na post nejvyššího představitele města usedl právě Jindřich Matura.

„Od té doby se datuje skvělá spolupráce mezi městem a přehlídkou. Nenapadá mě, co říct více, než děkuji za vše, co město pro Krakonošův divadelní podzim dělalo a dělá,“ konstatovala Svatka s tím, že toto je ta správná příležitost přituknout si sklenkou vína.

Dojatý starosta Vysokého nad Jizerou připomněl, že dobrý pocit ze spolupráce a přátelství je vzájemný.

jn

Recenze: prof. František Laurin

Ray Cooney, Peklo v hotelu Westminster

DS J. K. Tyl Meziměstí

tosti frašky nebo situační komedie, kde se hraje o život tím, že člověk vybočí z ustáleného rituálu života ne, samozřejmě, ve smyslu velkých tragédií. Mezní situace jsou vršeny překvapivě nad sebe, postavy jsou zaskakovány stále novou situací a když ji vyřeší, přichází nečekaně nová. Na jeviště přicházejí postavy, které tam neměly být, dochází k setkání těch, kteří se setkat neměli. A to všechno v prudkém temporytmu a konverzačním tónu v bystré komediální nadsázce.

Zkušená režisérka buduje představení přehledně, s citem pro žánr. Je evidentní, že se jí se

Říká se, že čím víc se člověk umí smát, tím více si prodlužuje život. Proto dobrých komedií není nikdy dost. Ray Cooney patří vlastně ke generaci rozhněvaných mužů, jako byl Osborne, Wesker, Pinter apod., kteří přinášeli intelektuální a sociální témata a tíhli k absurditě. Cooney ovšem pracoval jiným způsobem a s jiným záměrem. Proto také patřil svým usilováním k autorům, jako byl Freeman, Churchill, Team, kteří ovládli dokonale zákonitosti komediálního žánru. A možná i proto je tak dobrý, že byl herec a tak dával svým kolegům dokonalé role.

Půdorys hry připomíná zákoni-

souborem podařilo vytvořit divácky velmi úspěšnou inscenaci. Dominantním výkonem je postava tajemníka Pigdena v podání Aleše Kučery, který nejpřesněji řeší situace s komediální nadsázkou, ale zároveň dohrává drobné situace, pociťuje jisté uspokojení, že se situace vyřešila, ale v okamžiku nastává situace ještě komplikovanější, jíž musí s velkým komediálním úsilím znovu řešit. Tam, kde soubor pracuje těmito prostředky, také dosahuje největšího komediálního účinku.

Možná, že by některým členům souboru slušela menší vnější charakteristika postav, která z výkonů trochu trčí a neumož-

ňuje tolik svobodné, přirozené a aktivní jednání. Nicméně jsme byli svědky dobře řešené a zábavné inscenace, která patří rozhodně k tomu dobrému, co lze v tomto žánru na amatérském jevišti vidět.

Řekli půdičkáři

Viděli jsme komedii s textem, který se může stát oporou solidní inscenace. Podmínkou je, aby soubor našel představitele dvou hlavních rolí, aby pro ně režie našla adekvátní prostředky vzhledem k věku a fyzickému typu. Podle toho se upřesňuje motivace jednání postav. Touto cestou se DS Meziměstí, bohužel, nevydal. Tím by také představení dostalo lepší temporytmus.

KDP mladým

Dnes večer jsme shlédli představení Peklo v hotelu Westminster. Představení pro nás bylo velice zábavné, moc se nám líbila scénografie, která byla dobře rozvržená. Obzvláště se nám líbila druhá část představení, kdy už herci byli rozehraní a přirozenější. Shodli jsme se, že nejlépe provedená role pro nás byl tajemník. Také nás zaujala vedlejší role hotelového číšníka, která do hry vnesla patričný zmatek. Mrzelo nás, že většina scén byla postavená pouze na slovním vyjádření. Někde nám chyběla větší gestikulace herců, která by nás více vtáhla do děje. Celkově bychom hru hodnotili pozitivně, taky proto, že nám umožnila se pořádně zařáchat.

ANKETA

Vzpomínky a Krakonošův divadelní podzim tak nějak patří k sobě... A taky tradice. Proto i letos pokládáme otázku: **Jaká je vaše nejstarší vzpomínka spojená s přehlídkou ve Vysokém?**

Vloni se nám sešla řada vzpomínek zajímavých, vtipných a překvapivých a tak myslím, že by byla škoda se neptat dál...

„Na svou první přehlídku ve Vysokém vzpomínám s nostalgií a musím říct, že jako na velký zážitek. Bylo to někdy v roce 1985, kdy nás sem pozvala Jana Paterová, tehdejší metodička ÚKVC (dnes bychom řekli NIPPOS ARTAMA), divadelnice tělem i duší, která se snažila do amatérského hnutí vnést především odbornost oproti, řekněme, političnosti té doby. Vzpomínám si, nebo mi to tak aspoň bylo interpretováno, že tehdy celkem proměnila vysockou porotu a kromě divadelníků, kteří byli i dobrou politickou zárukou, sem měli přijít mladí lidé – tehdy mladí lidé – především divadelníci. Tak jsme se tady v porotě ocitli poprvé v životě s Frantou Zborníkem. Bydleli jsme spolu i na sokolovně. Měli jsme tam tři postele, každý spal na jedné krajní a na tu prostřední jsme odkládali věci, takže na konci přehlídky byla uprostřed jedna velká hromada věcí, o které jsme se nakonec dělili a nevěděli, co komu patří...

Vzpomínám si na partu lidí, která sem jezdila a dělala poctivé ochotnické divadlo v nejlepší smyslu toho slova, která volala po oné odbornosti a byla dychtivá po nových poznatcích, po vzdělání, po poučení... Dodnes vidím pana Pelikána z Poběžovic, Vaška Kuneše z Horšovského Týna, paní Chalupovou z Boleradic a mnoho dalších, které jsme tady poznali. Pochopili jsme, že to jsou lidé, kteří chtějí dělat divadlo co nejlíp a chtějí se dozvídat a učit. Taky si vzpomínám na pro mě tehdy zajímavou inscenaci A jitra jsou zde tichá... poběžovického souboru a na tu nesmírně zajímavou diskusi o tomhle představení, kdy se na jednu nehovořilo o tom, že to je sovětská hra atd., ale o tom, o čem se dá hrát - o velkých otáznících hlavního hrdiny, který pět

holek pošle na smrt – záměrně nebo nezáměrně, že je to velké téma a je jedno, že zrovna v souvislostech II. světové války. Byla to diskuse k věci, diskuse odborná o tom, o čem divadlo má být. Později se tu začaly dělat semináře režijně-dramaturgické, které jsme vedli s Kátou Fixovou. Na to taky moc rád vzpomínám. Na sokolovnu, Strojmetal atd., kde jsme s lidmi rozebírali viděná představení, říkali si o možnostech jednotlivých žánrů a stylů a bylo to pro všechny zúčastněné moc podnětné. Představte si, že když jsem nastoupil před osmi lety do divadla v Příbrami, vítal mě pan vrátný, což je pán v důchodu, který se stále věnuje amatérskému divadlu, slovy: Jé, vy jste ten pan Schejbal, co mě tehdy učil ve Vysokém!

Cílí - vzpomínám si na svoje začátky ve Vysokém hezky. Vnímám jsem to tak, že je tu s povděkem kvitováno, jak přehlídka směřuje k odbornosti, k divadelní kvalitě.

V zásadě sem od té doby jezdím každý rok, i když někdy z pracovních důvodů nemůžu na celý týden. Jako například letos. Divadlo je ale moje zaměstnání a měl jsem díkybohu hodně nabídek k hostování, které jsem nechtěl odmítat, tak jsem tu letos jen na víkendy a pokaždé mi to vyjde alespoň na několik dní,“ říká Milan Schejbal

pas

Všechno je na internetu Irena Kozáková, DS J. K. Tyl Meziměstí, režisérka Pekla

Letošní přehlídka je ve znamení pekelném, žádná nebeská znamení... proč zrovna peklo? Kde jste ho našli?

Jako obvykle, na internetu. Je to strašně jednoduché, co se dnes nenajde na internetu, no ne...?

Jak dlouho jste inscenaci připravovali?

Zkoušeli jsme necelý rok, jako obvykle, vždy od ledna do listopadu, protože v listopadu je u nás přehlídka a k té směřujeme premiéru.

S kolikátou reprízou jste přijeli do Vysokého?

Těhle otázky jsem se trochu bála, protože já to prostě nevím (smích). Ale máme statističku, která hlídá počty představení....a tak se jí musím nejprve zeptat....asi zřejmě je to devatenáctá repríza.

A víte tedy alespoň, kolikrát už jste byli ve Vysokém?

I na to je složitější odpověď, protože sem jezdili už moji rodiče se starou partou a já si nepamatuju, kolik těch korálků mají navléknutých - já jsem byla ještě malá holka. S tímto novým soubojem jsme tady potřetí.

Já jsem se připravil a řeknu vám, že celkem s dneškem je to devátá návštěva Vysokého. Ale stejně bude možná lépe to zkontrolovat....

PeHe

Doufám, že nic nezapomněli Magda Pohanková, LS DS Krakonoš

Vím, že jsi už stará harcovnice, byla jsi s loutkami až v Olomouci, ale jaké to je hrát před publikem, které tvoří divadelníci z celé republiky? Jak jsi připravená?

Já se jenom těším. Všechno je úplně stejné, jako když hrajeme pro to nejmenší publikum.

Ale teď budeš hrát pro velký? Budou poslouchat každé slovo, pozorovat každé gesto....

Podle mě je to stejné.

Budeš mít nějakou speciální přípravu s herci?

S herci jsem o všem mluvila o zkoušce, tak doufám, že to zatím nezapomněli. Jako vždycky.

A stalo se při té zkoušce něco zajímavého?

Naštěstí ne, spíše mě tento-

krát příjemně překvapili.

PeHe

Erotika na vysockém jevišti je pole Máši

První rozborový seminář letošního Krakonošova divadelního podzimu se věnoval hře Vajíčko Féliciena Marceaua, kterou si přivezl soubor J. K. Tyl z Josefova Dolu. Porotci jako vždy připomněli, že jejich rozbor je spíše přátelské povídání o tom, co viděli. Aby ne, když se s většinou souborů, které se dostanou na tuto přehlídku, znají osobně a vidí jejich pokroky.

Na drobných chybičkách v inscenaci se většinou porota shodla – jako například na té, že měli problém s erotickými scénami, v nichž chybělo erotično. Máša Caltová podotkla, že by bylo třeba více rozvinout herecké a režijní zpracování a vnést do něj více současnosti, neboť jsme se od napsání hry posunuli o padesát let dál a mnohosti zpracování jsou také mnohem otevřenější. Při diskuzi se pak k tématu erotična vracelo a bylo označeno za „Mášino pole“.

Další drobná výtka se týkala humoru, kterého by prý mohlo být více. Rudolf Felzmann k tomu dodal, že Josefodolské viděl

v jejich domácím prostředí, kde to bylo uvolněnější a ne tolik dramatické, jako při pátečním představení zde ve Vysokém, kde byli všichni napjatí a nejvíce to bylo poznat na představiteli Ěmila Magise (Lukáš Frydrych), který byl hlasem o půl oktávy výš, než obvykle. I přesto byl však Lukáš Frydrych pochválen – především za výbornou artikulaci, která se v amatérském divadle vidí málokdy. Podle Františka Laurina mohl klidně energii ubrat a postava by pak jednala s větší lehkostí, jinak byl ale poměrně civilní (s určitým jevištním projevem) a vyznívá reálně – jako by vyprávěl divákům svůj příběh. Milan Schejbal zase upozornil na to, že nedělal tečky a věty tak zůstávaly otevřené a napomáhal tím jistě „stereotypičnosti“ druhé poloviny.

Oceněna byla i filmová stříhovitost, chytře vymyšlené přestavby scény a černobílé ladění celého konceptu, kde je ale velmi složité dohnat barevnost herectvím. Rušivým prvkem oné černobílosti byl barevný šátek, jenž byl sou-

částí kostýmu jedné z postav – soubor nám to však vysvětlil tím, že herečka měla pod kostýmem barevný obvaz, který byl přes všechny snahy stále vidět, a barevný šátek byl jediným přijatelným řešením. Laurin podotkl, že onen šátek mohl být „znakem bohatého sexuálního života“ oné postavy.

Diskuze se zúčastnili i studenti semilského gymnázia, kteří vedle představitelů hlavní postavy vyzdvihli i Markétu Fejfarovou v roli matky. Povšimli si i toho, že postavy z nižších vrstev měly jména počestlých a ty z vyšších vrstev měly jména honosná.

Mně osobně se představení líbilo, ale přikláním se k názoru, že by neškodilo více humoru. Možná je to způsobeno tím, že v pátek večer jsem zkrátka nebyla připravena na nic vážnějšího... Nicméně souboru děkuji za výběr právě této hry, která je stále aktuální a která se dotýká každého z nás, třebaže si to možná nechceme připustit.

šv

Každý den ve Vysokém vítají soutěžní soubor. Nejprve oficiálně na městském úřadě, poté soubor přejde k divadlu Krakonoš, kde jej přivítá jak Pán hor, tak zástupci přípravného výboru a Svazu českých divadelních ochotníků. Vše podbarvuje břeškná dechovka Táboranka.

Někdy dokážeme i nemožné

Nováčkem vysocké přehlídky je DS Bezchibi Brtnice. Jsou prý kousek od Jihlavy a jejich kraj i obyvatelé jsou velmi podobní zdejší panoramatům i lidem, byť kopce jsou tam nižší a zimy méně mrazivé. Přijeli s komedií mistra vytříbeného humoru Woody Allena a když se tak rozlédli na početné obecnstvo před divadlem Krakonoš, slíbili, že se na jevišti vypnou k maximálnímu možnému hereckému výkonu. „Ono to někdy vypadá, že víc už to nejde, ale někdy dokážeme nemožné,“ usmíval se soubor Bezchibi Brtnice na divadelních schodech.

jn

Pro dobrý veřejný projev stáhněte trojúhelník...

Víte, jak se dělá správný veřejný projev? Že ne? Ani já jsem nevěděla. Nicméně, teď už jsme informovanější. Víme, že veřejný projev bez předchozích zkušeností je těžká věc, že na něj mám myslet už několik dní dopředu, že si mám zjednat klid v auditoriu a oznámit, že chci něco říct, a že mám očima vyhledávat další

spřízněné zraky. Taky vím, že abych se dobře soustředila, mám stáhnout jakýsi magický trojúhelník uvnitř středu svého těla, který začíná údajně kdesi u konečnicku.... Jeho další dva vrcholy jsem zapomněla, neboť jsem se tak soustředila na stahování pomyslného geometrického obrazce, až jsem zjistila, že tudy cesta

k dobrému veřejnému projevu v mém případě skutečně nevede.

Asi se budu muset zeptat na další podrobnosti. S pravidly dobrého veřejného projevu jsou nyní dobře seznámeni v DS J. K. Týl Meziměstí, kteří se vítali včera před divadlem.

jn

První sobotní přehlídkové ráno patří tradičně vzpomínce na ty, kteří se na divadelníky dívají z nebe.

Stejnou tradici má i loučení se soubory. Hezkým dárkem jsou kerkonošské poudačky v podání Martina Hnyka.

Přehlídka oficiálně začíná, když starosta města předá klíče a právo Krakonošovi. Na včerejším slavnostním setkání pak ředitelka přehlídky popřála jubilantům, mezi nimiž byl i 85 letý Vlastík Ondráček.

Kdyby...

Včera řekla Svatava
jednu krásnou větu:
přátelství že prospívá
celičkému světu.

Je to jako koření,
co chuť jídla zvýší!
Škoda jen, že ten náš svět
málo na to slyší.

Pro nás, co jsme zase tu,
stačit by to mělo.
Pojďme koupit raketu –
pojdme nabít dělo

a vystřelit na nebe
o přátelství slova,
ať si každý – pro sebe
říká zas a znova:

přátelství je vzácná věc,
na věky snad platí –
a kdo by ho zabil přec,
půl života ztratí!

Kdyby – trošku – všichni všem
přáteli být chtěli –
klid by pokrýl celou zem –
zkrásněl by svět celý.

Pojďme aspoň trošičku
o tohle se snažit!
Kdo přijde sem mezi nás,
abý to moh zažít.

Včera řekla Svatava
o přátelství slova.
Budu si je opakovat
po celý rok znova.

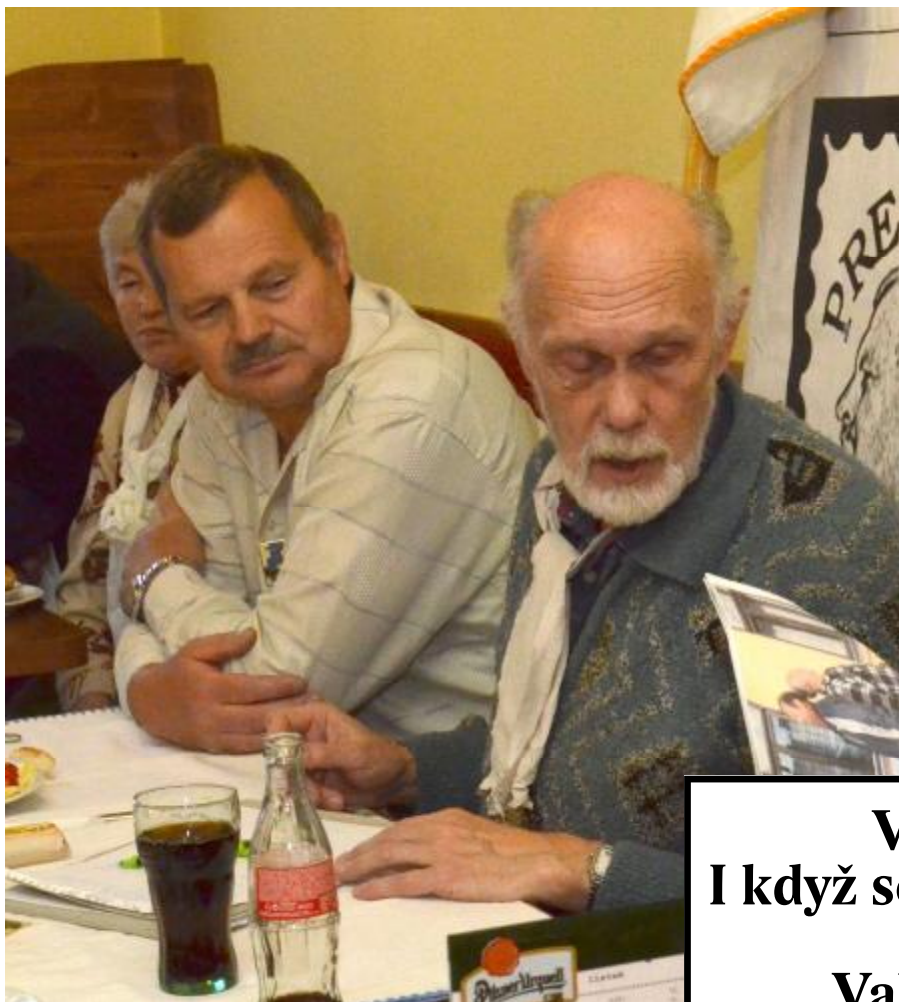
Za Vobskočák
i za sebe jh

Objednávky pro technika

Divadlo Krakonoš zřídilo nové pracoviště jevištního technika v propadle, požadavky na něj je možné uplatnit v běžné pracovní době a objednávky k návštěvám jsou registrovány minimálně dvě minuty před plánovaným příchodem. Registračním místem k objednání je ředitelství divadla. S čím vám jevištní technik pomůže? Letitý technik nového pracoviště je všeho schopen – například různých jevištních zásahů, první i poslední pomoci, lze jej využít i jako chodícího propagátora nejrůznějšího zboží, zvláště toho nekomerční povahy.

red

Zase Vobskočák

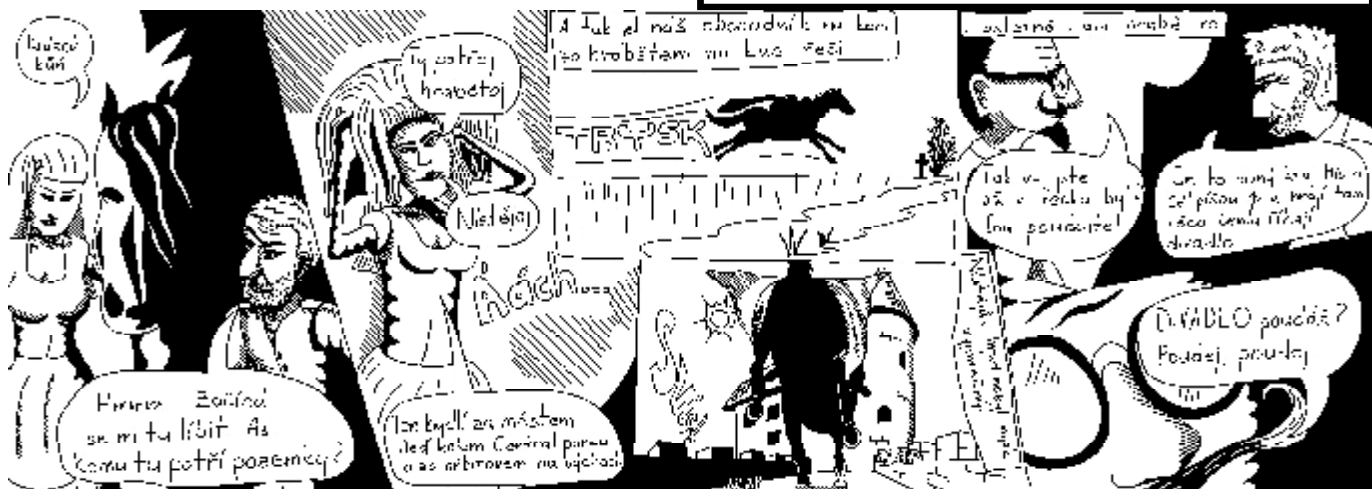
Včerejší a dnešní klání „Vtipu za dárek“ proběhlo vcelku dobře. V pátek zvítězili převážně mladí do 6 let věku. Během soboty se opět silně zúčastnily dívky známé jako mažoretky. Opět nasadily vtipy o blondýnách. Takže jsem zjistil, že Větrník není tak rozšířený časopis, jak se všeobecně tvrdí (to je jen zlá a nepravdivá pomluva – poz. red.). Jinak by věděly mladé studentky základní školy, že už je dost napadání blondýnek.

V neděli, tedy dnes, nebudu odměňovat vtip, který se bude týkat blondýnek, ale umožním říci náhradní, týkající se jiného tématu. Vzhledem k tomu, že odměny věnuje prezidium, je nutné dodržovat přání Vobskočáku.

Standa Mareš.

Vobskočáci!
I když se to zdá nemožné.
Jsme tu!
Valná hromada
U Albíny
v úterý v 17.30 hodin.
Nezapomeňte platit
příspěvky!
Připravte si finance.
Máme trička!!!
Další podrobnosti
ZITRA!!!

Obě půlky

Deset zastavení divadelního jara

Od 2. do 4. května byl Sněhový Brněnec. Zde sedm souborů usilovalo o postup na KDP. Ale pořádku. Přehlídku tedy začala mimosoutěžní pohádka ZŠ z Moravské Chrastové ŠILENĚ SMUTNÁ PRINCEZNA, ale hned další hudební komedie Vlastimila Pešky JAK TO DĚLÁJÍ ANDELE ANEB STVOŘENÍ SVĚTA JDO Jaroslav z Luže se do toho opřela. Divadlo Prkno z Veverské Bitýšky předvedlo tragikomedii Bohumila Hrabala HRABALOVINY. REVIZOR N. V. Gogola v provedení Kroužku divadelních ochotníků z Dolní Dobruče se také ucházel o yavřiny, ale až další hra HUSICKÁ Štěpána Haka v provedení Pivovarské zahrádky při DS Erben z Miletína dosáhla na doporučení. Ovšem Doveda Sloupnice zazářila pohádkou Miloše Kratochvíla PEKLO S. R. O. ANEB NĚKDO SI MYSLÍ, ŽE ČERT SE MÁ... DS Heřman z Heřmanova Městce napsala Kamila Junová podle A. P. Čechova UTOPEŇCE a závěr přehlídky patřil komedii Patricia Villalobose

KDO SE BOJÍ POSTELE v provedení DS Kantoři z Mikulovic.

PeHe

Něco se od nás naučili

Karel Bárta, starosta DS Krakonoš

Jaký největší zážitek sis přivezl z návštěvy postupové přehlídky v Brněnci?

Nenajdu jeden největší zážitek, průběh celé přehlídky byl jeden velký zážitek, protože to

dělají velmi dobře. Možná se od nás něco naučili. Je to tam velmi, velmi příjemný.

Co jste viděli?

Shlédlí jsme tam představení Pekla Divadelního souboru Sloupnice, což nakonec postoupilo na vysockou přehlídku.

Takže jste měli víceméně štěstí.

Vlastně ano, protože ne vždy se podaří vidět to, co nakonec postoupí do Vysokého.

PeHe

ilustrační foto

Co je psáno v divadelní kronice

Zpráva loutkářského odboru za rok 1949 pro řádnou valnou hromadu

Rok 1949 byl pro naši loutkovou scénu rokem velmi významným, neboť jsme dovršili 25 let práce věnované nezištně pro potěšení těch nejmenších příznivců divadla. Tohoto vzácného jubilea bylo vzpomenuť slavnostní schůzí 19. září 1949. Při této malé oslavě byly rozděleny též diplomy zasloužilým loutkářům – zkladatelům, př. Josefu Rónovi a př. Marii Hanušové.

Činnost loutkové scény v r. 1949 byla velmi živá, neboť bylo sehráno celkem 29 představení, která byla vždy velmi početně navštívena malými i dospělými. Byl to snad nejčilejší rok za těch 25 let trvání. Hrávalo se všední den, zpravidla v úterý v 5 hodin odpoledne, a podzim pak vždy v neděli ve 2 hodiny odpoledne.

Arsenál loutek byl opět rozšířen o několik loutek, mezi nimi i loutky akrobatické, které zhotovil Josef Hejral ml. Také zákulisí bylo upraveno a přizpůsobeno dnešním potřebám a požadavkům.

Pro rok 1950 máme připraven vlastní plán dramaturgický i technický. Chceme sehrát nejméně 25 loutkových představení, z toho aspoň 10 premiér. Dále pak chceme ještě lépe upravit zákulisí, aby vynikl větší prostor.

Doufáme plně, že toto vše se nám podaří, neboť nás k tomu zavazuje čtvrtstoletá tradice naší loutkové scény, které chceme zůstat stále věrni.

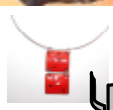
Ve Vysokém nad Jizerou 20. ledna 1950

*Ceněk Kramář, Zdeněk Hásek,
Jaroslav Hejral*

ŠPERKY A TRIČKA OD LÉNI

Stánek u vchodu do divadla

LF

pondělí 13. října 2014		
kdy	co	kde
9:00	PEKLO s. r. o., aneb někdo si myslí,	velký sál
9:00	že čert se má...	
9:00	Sloupnice	
9:30	seminář	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Nemocnice
13:30	loučení Brtnice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Ražice	před divadlem
15:00	vítání Libice nad Cidlinou	před divadlem
15:00	vítání Sloupnice	před divadlem
16:00	Defilé Pohárku SČDO	velký sál
16:30		
17:00	Vítězné výstupy národní soutěže	
19:30	PEKLO s. r. o., aneb někdo si myslí,	velký sál
20:00	že čert se má...	
20:30	Sloupnice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XLV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Šárka Vodičková, Komiks Aleš Hejral, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč